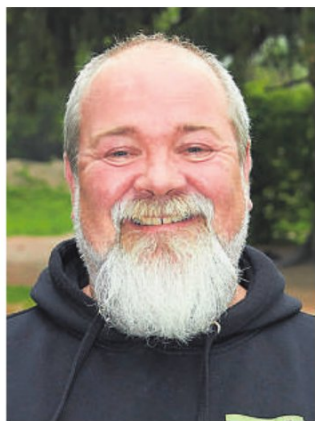

Tiden står stille ved lysets hastighed

MIT
MIDTFYN

FAKTA

OM KLUMMEN

En stribe engagerede midtfynboere skiftes til at skrive klummen "Mit Midtfyn".

Denne uges skribent er den 49-årige Pedro Martinez, der er skoleleder på Rudme Friskole, Børnehave og Vuggestue. Han bor i et lille rækkehus i Svendborg med sine to børn på halv tid, Elva på 10 og Chus på 12 år.

KLUMME

SKOLELEDER RUDME FRISKOLE

PEDRO MARTINEZ

"Tiden er noget mærkeligt noget".

Et citat fra min barndoms helte Kaj og Andrea. Det gælder helt sikkert stadigvæk. Det er et overordentligt svært begreb at få styr på, fordi det kræver indsigt i matematisk relativitetsteori, fysik på højt niveau og viden om himmellegemers bevægelser i rummet - eller ihvertfald kræver det to stofdukker, der kan synge.

Min far er lige fyldt 75 år, det fejrede min bror og jeg ved at lave et åbent hus-arrangement i surprise-stil. Min far vidste ikke noget om, hvem der var inviteret, og dagen igennem var han nødt til at tage imod gaver og smil fra gamle venner og bekendte fra fortiden. Det var en dejlig dag for vores elskede far, for de mange gæster og for os brødre.

Det er ellers tydeligt, at fødselaren ikke har bevæget sig gennem livet med lysets hastighed.

Tiden har helt sikkert rørt ham, som den gør ved de fleste af os. Et par dage før selve festen skete det, at han blev meget dårlig. Han blev indlagt på sygehuset og scannet for mistanke om endnu en blodprop. Det var jo ikke så godt!

Flere af vores hemmelige gæster til fødselsdagen kontaktede min bror og jeg for at høre, om han var rask nok til, at planen holdt. Måske var det bedre at aflyse eller vente, til han var mere klar...?

- Eller død, svarede min bror.

Det kunne vi selvfølgelig godt have gjort. Ventet til et mere belejligt tidspunkt, for måske er der et mere belejligt tidspunkt?

Heldigvis var både vi sønner og gæsterne indsigtfulde nok til at ulejligede den gamle far med en fest til hans ære. Vi holdt fast i planen, og selvom hovedpersonen var mærket af proppe i kroppen, så havde han et stort smil på læberne det meste af dagen og lidt af natten også.

Det var en meget glad og bevæget far, både på dagen og i dagene efter. Selvom ingen fest kan standse tiden, eller selvom bevægelsen i min far ikke var med lysets hast, så er jeg sikker på, at glæde og bevægelse sætter tiden lidt i stå.

På min skole prøver vi og-

Ugens klummeskribent filosoferer over begrebet "tid" i denne uges klumme. Privatfoto

så at bevæge børnene og give dem mulighed for at nyde tiden. Mandag morgen har jeg bestemt, at hele skolen skal på morgenmotions-tur. Børnene var lidt skeptiske de første to gange. Vi har også filosofi, matematik, dansk, svømning og mange andre fag. Alt er bestemt og besluttet, for i barndommens land er det de voksne, der hersker.

Når det er ferietid, er det

forældrene, der bestemmer. Vi bestemmer over, hvor de skal bo og tit også over, hvad vores børn skal lave. Det er et stort ansvar, vi voksne har, og spørgsmålet vi må stille os selv igen og igen er - om vi forvalter det ansvar godt nok. Benny Andersens tekst om "Barndommens land" minder mig om, at selvom min alder har ændret min oplevelse af tiden, kan jeg sta-

digvæk besøge landet, hvor tiden går langsomt, hvor der er tid til eftertanke og nærvær og huske, hvor børnene bor. Det kan hjælpe mig med at være en bedre børnetidsforvalter på skolen og hjemme med mine egne børn.

Vi, der bestemmer, må huske, at børn kun kan opleve verden som børn i et meget kort tidsrum. Det er en periode i livet, hvor ti-

den er helt speciel og meget kostbar. Så selvom vi med hjælp fra Einstein, Kaj, Andrea og Benny måske kunne stoppe tidens tandhjul, så er det nu, det gælder, og det er sjældent en god ide at vente, til det er mere belejligt.

For hvis vi tøver og venter med fester for børn eller fædre, så kunne det ske, at de enten var blevet voksne eller døde. Det ville jo ikke være så godt?